

[Annette Just]

Et nej den 18. maj vil fjerne enhver usikkerhed om udviklingen i det indre marked til fordel for den økonomiske vækst og arbejdet i EF.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg bliver så gal, når man forsøger at bedrage mig, og jeg mener, udenrigsministeren forsøger at bedrage mig.

Jeg sagde i mit privatistindlæg, at det hævdes, at Danmark nu står uden for Den Vesteuropæiske Militære Union, men at det kun er den halve sandhed, fordi vi er forpligtet til at støtte den politik, som vedtages, og selv om vi hævdes at stå udenfor, er vi alligevel så meget indenfor, sagde jeg, at vi skal betale til skidtet.

Så gik ministeren på talerstolen og beklagede, at han måtte korrigere mig: Danmark skulle ikke betale til Den Vesteuropæiske Union. Dermed skaber han i forsamlingen og i befolkningen og hos tilhørerne det indtryk, at Danmark ikke skal betale til den fælles militære politik, vi hævdes at stå uden for. Og det er bedrageri, for virkeligheden er, at vi ifølge artikel 199 skal betale.

Jeg synes, det er ærlig snak at sige: Jamen det er ærgerligt; vi skal betale. Men det er uærligt, og det er bedrageri, når man lader som om og giver det indtryk, at vi ikke skal betale, selv om man udmærket godt ved, at det skal vi. Ifølge Traktaten skal vi betale vores andel af de militære aktioner, og det bør tilhængerne da stå ved.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gentage nu for tredje gang: Danmark bidrager ikke til Den Vesteuropæiske Union. Jeg kender udmærket bestemmelsen i artikel 199. Hr. Jens Thoft overser imidlertid artikel J.11 i afsnit V: Bestemmelserne om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, hvor der står – og så vil jeg da citere for hr. Jens Thoft, som blev så ophidset over, hvad jeg havde sagt:

»Rådet kan også

– enten beslutte med enstemmighed, at aktionsudgifterne til iværksættelse af de pågældende bestemmelser afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget; . . .«

Det er altså noget, der skal besluttes med enstemmighed. Hvis vi står uden for fælles aktioner, er det klart, at vi selv kan beslutte, hvad vi

vil være med til at finansiere. Det er derfor vigtigt og helt nødvendigt, at hr. Jens Thoft også læser den pågældende bestemmelse, J.11.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil lige sige til hr. Jens Thoft, at der hverken er grund til at blive ophidset eller blive vred eller at bruge udtryk som »bedrageri«. Alt det dér med, at vi skulle blive tvunget til at betale, er jo en fuldstændig verdensfjern diskussion. Sandheden er, at vi er meget langt i EF fra at have en fælles udenrigspolitik. Vi er mange, der er rystende bange for, at det ikke lykkes at samle EF-landene om at optræde i fællesskab f.eks. i Jugoslavien. Jamen hvorfor står man så og bilder folk ind, at det, de skal ud og stemme om, er, at vi nu står over for at lave noget formidabelt, der kan blive vældig dyrt og kan blive vældig farligt? Det er alt sammen en skindiskussion, det har intet med realiteterne at gøre.

Realiteterne er, som det er sagt mange gange i dag, at det, folk sagde nej til sidste gang, får de nu klar besked på ikke eksisterer for Danmarks vedkommende, og så har de mennesker, der sagde nej, god grund til at sige ja. Det er derfor, man går ud og stemmer, og ikke på grund af al det juristeri, der har været snakket om, og en militær diskussion, der er helt uvirkelig.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg må give udenrigsministeren den indrømmelse, at det er rigtigt, at den billet, som skal betale aktionsstyrkernes rejse fra EF og hvorhen i verden, de nu skal sættes ind, skal besluttes enstemmigt, men alle de øvrige udgifter ved den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik skal altså betales over budgettet og i fællesskab.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 154 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 16 (FP, Pernille Frahm (SF), Jens Thoft (SF), Pelle Voigt (SF) og Vibeke Grønbæk (RV)).